

42. møde.

Tirsdag den 20. januar kl. 13.

Første næstformand (*Grete Høelkerup*):

Medlemmer af folketinget Erlendsson, Svend Andersen (Roskilde amt), Halvgaard og Jørgen Junior har meddelt mig, at de ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til lov om børnetandpleje.

(Lovf. nr. 151).

I skrivelse af gårs dato meddeler ministeren for skatter og afgifter, at han ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til lov om prisdæmpning.

(Lovf. nr. 152).

Medlemmer af folketinget Glistrup, Svend Andersen (Roskilde amt), Erlendsson, Poulsgaard og Voigt har meddelt mig, at de ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om ophavsretten til litterære og kunstneriske værker. (Søfolks fjernsynsbetjening).

(Lovf. nr. 153.)

Skriftlig fremsættelse af lovforslag.

Ordføreren for forslagsstillerne (*Erlendsson*) (FP):

Jeg tillader mig herved at fremsætte *for-
slag til lov om børnetandpleje*, idet jeg ved-
rørende motiveringen for fremsættelsen skal
henvise til bemærkningerne til lovforslaget.

Ministeren for skatter og afgifter (*Svend Jakobsen*):

Jeg skal herved tillade mig at fremsætte
forslag til lov om prisdæmpning.

Det er nu næsten sikkert, at januarpris-
tallet vil udløse to dyrtidsportioner. Det vil
belaste erhvervslivet med væsentlige om-
kostningsstigninger, der vil forstærke den
almindelige tendens til stigninger i pris-
niveauet. Regeringen har derfor fundet det

nødvendigt, at der i overensstemmelse med
septemberforligets aftaler gribes ind over for
denne udvikling med en ordning, der på den
ene side sikrer lønmodtagerne deres over-
enskomstmæssige dyrtidsportioner og på
den anden side hindrer, at den ene af de to
dyrtidsportioner giver sig udslag i højere
omkostninger og priser. Det foreslås derfor,
at staten i perioden fra 1. marts 1976 til
28. februar 1977 yder erhvervslivet en pris-
dæmpende godtgørelse, der svarer til den
ene af de to dyrtidsportioner.

Godtgørelsen foreslås fastsat til 2,9 gange
det samlede ATP-bidrag, som arbejdsgiverne
udreder for hver lønmodtager for den nævnte
periode. Den udgør herefter for hver helårs-
arbejder med normal arbejdstid 1.252,80 kr.
for hele perioden eller 104,40 kr. månedlig.
Godtgørelsen er således af tilnærmelsesvis
samme størrelse som arbejdsgiverens udgift
til den ene dyrtidsportion i perioden.

Efter den foreslåede ordning skal godt-
gørelsen i perioden 1. marts 1976—28. fe-
bruar 1977 beregnes for hver måned og skal
normalt udbetales ved, at arbejdsgiveren
modregner den i den indeholdte A-skat ved
den førstkommande månedlige afregning
med statsskattedirektoratet. Der vil således
blive en mere direkte sammenhæng mellem
lønudbetalingen og godtgørelsen, end det
var tilfældet efter den tidligere ordning.

Formålet med den foreslåede ordning skal
som sagt være at modvirke de pris- og om-
kostningsstigninger i erhvervslivet, som er
en følge af udbetalingen af den sidste dyr-
tidsportion. Man foreslår derfor, ligesom
ved 1974-ordningen, at godtgørelsen ikke
betales til stat, kommuner og amtskommuner
og heller ikke til banker, sparekasser og
forsikringsselskaber samt realkreditinsti-
tutter. Herefter vil de kommunale driftsvirk-
somheder såsom vandværker, el-værker,
renovation m. v. falde uden for ordningen.
Man har imidlertid fundet det rimeligt, at
der i forslaget åbnes adgang for, at ministe-
ren for skatter og afgifter kan medtage disse
virksomheder under ordningen, således at de
vil blive sidestillet med private virksom-
heder af samme art.

Visse foreninger og organisationer, som
typisk ikke driver erhvervsvirksomhed,
skal efter forslaget holdes uden for ordningen.
Det drejer sig om økonomiske interesse-
organisationer, politiske, ideologiske og reli-

[Ministeren for skatter og afgifter.]

gise foreninger og institutioner samt faglige, oplysende foreninger m. v. Den nærmere afgrænsning af disse foreninger og organisationer m. v. foreslås fastsat af ministeren.

Endelig kan det nævnes, at arbejdsgivere, der udelukkende beskæftiger privat hjælp, ikke skal være omfattet af ordningen.

De nærmere administrative regler skal efter forslaget fastsættes af ministeren. Det er hensigten, at statsskattedirektoratet skal administrere loven. Da retten til ydelsen er afhængig af, at der beregnes ATP-bidrag, vil der dog være behov for bistand fra ATP med henblik på oplysning om størrelsen af det samlede ATP-bidrag. Der skal derfor optages forhandlinger med Arbejdsmarkedets Tillægspension om omfanget og arten af den bistand, der skal ydes, og om dækning for de merudgifter, der bliver tale om. Endvidere er det forudsat, at der etableres et samarbejde mellem statsskattedirektoratet og Danmarks Statistiks Erhvervsregister, idet der i registret er foretaget en branchekodning af arbejdsgiverne, som eventuelt kan anvendes ved afgrænsningen af, hvilke arbejdsgivere der er berettigede til godtgørelsen.

Den foreslåede godtgørelse på ca. 1.250 kr. pr. lønmodtager med normal arbejdstid i en periode på 1 år vil medføre en udgift for staten, der kan anslås til omkring 1.350 mill. kr.

Udgifterne for statsskattedirektoratet til udsendelse af vejledning og drift af edb-kørsler m. v. skønnes for finansårene 1975-76—1977-78 at udgøre højst 3 mill. kr. Tallet er skønnet, da man endnu ikke har haft mulighed for at bedømme ordningen i dens helhed.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget til folketingets hurtige og villige behandling.

Ordføreren for forslagsstillerne (Glistrup)
(FP):

Jeg tillader mig herved at fremsætte forslag til lov om ændring af lov om ophavsretten til litterære og kunstneriske værker. (Søfolks fjernsynsbetjening), idet jeg vedrørende motiveringen for fremsættelsen skal henvide til bemærkningerne til lovforslaget.

Den første sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til folketingsbeslutning om visse institutioner inden for åndssvageforsorgen [af Poul Dam m. fl.].

(Andre selvst. forslag nr. XLV. Fremsat 9/12 75)

Forslaget sattes til forhandling

Socialministeren (Eva Gredal):

Det har i mange år været praksis, at lovgivning om åndssvage er blevet gennemført af et enigt folketing. Det har ligeledes — med få undtagelser i de allerseneste år — været praksis, at de til åndssvageforsorgen fornødne bevillinger er blevet ydet af et enigt finansudvalg. Det forslag til folketingsbeslutning, som vi i dag behandler, er et brud på denne årelange tradition. Det beklager jeg, så meget mere som det, vi står over for, er gennemførelsen af en lov, som et enigt folketing vedtog i 1968, men som af forskellige grunde ikke har kunnet realiseres før nu.

Loven af 31. maj 1968 om opførelsen af en institution på Irlandsvej for åndssvage er i overensstemmelse med målsætningen i loven af 5. juni 1959 om forsorgen for åndssvage. Det er et løfte, som skal indfries, eller en regning, som skal betales.

Der er siden 1959 foretaget meget store forbedringer af de åndssvages kår her i landet, men de af os, som kender åndssvageinstitutionerne, vil nok indrømme, at der fortsat er forhold, som vi ikke kan forsvare. Folketingets ombudsmand har eksempelvis ved besøg på Ebberødgård kunnet konstatere, at de åndssvages boligforhold på mange af Ebberødgårds afdelinger er langt ringere end forudsat i loven af 1959.

Hver gang forholdene på Ebberødgård bliver omtalt i pressen, i radio eller i tv, er der i landet almindelig forargelse over, at vi i det danske velfærdssamfund endnu har mennesker, som lever i store sovesale og i øvrigt under boligforhold, som ikke muligvis er rimelig tilværelse. Hver gang Ebberødgård og andre gamle institutioner kommer i søgelyset, så kan man konstatere, at politikere fra så godt som alle partier erklærer sig enige i, at her er der sådanne skønhedspletter på vor sociale forsg, at vi ikke kan acceptere det. Der er næsten ingen